

ŽENSKÁ HLÍDKA

Pořadatelka M. Šurbová

A. KLÁŠTERMÝK:

TICHO V LESE.

Tmí se zvolna. Moch je zronen. V slavném lesu mlčení vrcholky jen plánuj ososen v červenákovém plameni.

Tu tam ještě smět se bývá, leš tak tíše, zloběčka, jako když té ukolébá do snů milá vzpomínka.

A ten večer jak když vikem rakev bolš překlolí, duše má se vrhá s dikem do té ticha zátopy.

Chťi, jak ta čistá lázeň vlahá je a chladivá, smývá starost, trud i bázeň, v ryzí bál se odívá.

A ten motýl v šeru lesa jak z mě duše odlet? by, na svých bílých křídlech nese tiché sny a modlitby.

PŘÍSPĚVKY PRO VÁLKU POŠTÍZENÉ KRAJANY.

- Čekem odevzdáno Č.N.S. \$1.40. Pi. Mary Funkeová, Abbott, Colo. 25 Pi. Anna Marcellinová, San Gregory, Cal. 2.00 Minule oznámeno 6.25

Čekem na novo. \$ 8.50. Paní Františka Svobodová, Missoula, Mont., zasílá \$1.00 na Červený kříž, jenž s díky přijet a odevzdán do sbírky pro Červený kříž určené.

V česko-národním životě v posledních několika týdnech, zvala se bouře, která hrozila značně rozčeřití vody, avšak brzo byla stíšena různým vystoupením zpravěho různou nežní, kdož nebo jí pro česko-americký vykonali.

Celá tato aféra, hnušená a nezáživná, vyvolaná lidmi, kteří přijdou do této nové volné naší vlasti v domněnce, že česko-americký lid je jen stálo ovčí, a že vše, čeho potřebuje je — si na ně houknouti a oni hned se k nim sblchnou, třeba se k nim obrátíli zády. A čemu se nejvíce divím, že výpomocných ovčáků se hned k nim shlukne. Celé jednání těchto lidí mně připadá, jakoby česká Amerika jim dlužila živobytí, bez jakékoli námahy z jejich strany. Zkrátka přijdou sem s fanfary a hubny a hned pobjkávají na mrvu v česko-národním životě, avšak trámy své vlastní nečinnosti nevidí a jednání svým jen překrásně vývoji dobré věci. Kdo borí a nestaví v národním životě, ten je horší zrávivo nepřítel. V přehledu událostí v posledních době, skýtá se nám příležitost ku vyřinutí se mezi samostatné národy. A proto, neváhajme si pánut — a la Horák a pracujme pro tuto naši bouvu vlast a křižené svobody se pak česko-americký národ získá. Jen dáť v této vznesené práci ku dosažení cíle slechetného, přiložme každý ruku ku pomoci Čes. Národnímu Sdružení. Ať zvíťazí právo lidu!

Směr lidského smýšlení se vytváří silou ducha vůdce, ať už v dobrém neb zlem.

Přesvědčení cílých a poetivých mužů v národě, uvádí na cestu demokracie, kteráž však musí prve projít ohněm a po většině i krví.

Žena cílá duchem a vyvíká-li poněkud vzděláním, tvorí bez hubu a fanfar veřejné mínění, aniž by za to očekávala uznání.

Žena je muž tím, čím luk je sípu, vzpružená luku, šíp dochází určeného cíle.

Kdo tyje z národa, ten mu nejvíce v čase kritickém apílá.

Výmluvnost úst a péra sciatáno, uvádí často národ v zšubu.

Čeství v Americe nejvíce trpí hubovými a přerovými vlastenci bez činu, a kterými na stuce kloubou vyniká "Já", v předu i v zadu.

Nevlástecká žena je jako odkopnutá koketa, máto kdo si jí všimne.

Paní Bohumila Ludvíková, chf zeauilhu p. Františka Ludvíka,

zakladatele prvního stálého českého divadla v Americe, před 24 léty v Chicagu, Ill., kteráž od smrti svého chotě řídí divadlo se svým synem, p. Františkem Ludvíkem, a to s velkým úspěchem, jehož jsme byli všichni svědky, kam na své cestě po Nebrasece zavítali, neboť nám připravili chvíli, na něž budeme s blahými pocity vzpomínati, a těšiti se nadějí, že nás zase při vhodné době potěší, zavítávše do našeho střed. Ludvíkova společnosti jest více jako rodina, než-li jen sdružení, neboť jeden k druhému lne více méně s láskou sestevskou, bratřskou a všichni pak ku své řídicí, jako k matec, kteráž jim je skutečně milou "matkou."

Kdo zná jen trochu povahy lidské, ten dozajista dozná, že to není snadný úkol řídit s úspěchem a udržeti přátelský kroužek mladých lidí pohromadě po tolik roků, a to tak aby si všichni vážili své vůdkyně, a ji ctíli. V povaze ženy této musí být to pravé jádro, ta moe, jež doveđe získati a když získá, doveđe si udržeti úctu a přízeň těch, jež získala, a již jí poznaná i tím právem že poznali dachu čistě ryze upřímnosti, jsou k ní připoutáni vděčným přátelstvím.

I já vděčím panu J. Siskulovi, že mně poskytnul té příležitost, seznámiti se s touto upřímnou, dobrou paní, poskytnuvší mně, po čas jejího pobytu v Omaze, příležitost ji ve svém domě hostit, třeba jen vždy na krátký čas, přece však na tak dlouho, bych poznala tuto dobrou, upřímnou, vzdělanou ženu a zároveň spolusestru Jednoty Českých Dam, nebo pí. Ludvíková jest místo-ředsedkou Ústřední jednoty J. Č. D. Ačkoli čas její byl velice omezený, přece se sblížila schůze Šhorn Vlastislava, a též i schůze Velko-Výboru po čas jejího pobytu v Omaze, což rás velice těšilo, a záčez jí vzdáváme věrný dik!

Paní Jos. Siskulovi z Jiří O-mahy, mohou naši krajané v Nebrasece, kam společnost Ludvíkova zavítala, vděčit za počitek, jaký se jim naskytnul, ku současnosti se představení jimi pořádaných nebof společnosti tato sestává z samých vyskoklených heren a hercůek, a co při tom jest nejlepšího, milých a příjemných, veselých krajanů, kteří dovedou se při každé příležitosti upřímně a nenuceně baviti, obzvláště ti mladí, neboť zde v Omaze to dosvědčili. — A to po každém představení si udělali dostaveníčko u rodiny p. Stěničkové, kde se upřímně bavili do pozdních, či vlastně ranních hodin. Myslím, že doby zde v Omaze strávené, utkví všem po delší čas v blahe paměti, a že při prvé příležitosti zavítají zase do středu našeho, načež se bude neřímy zde těšiti.

Již tento týden ukončí jejich cesta po Nebrasece a společnost se odlehře do svého domova v Chicagu. Přeji všem další zdar na dráze jejich vyčtené, by neochabovali v této krásné a užitečné národní práci, neboť divadlo jest školou života, a níž se učíme rozeznávati rozdíl mezi zlem i dobrem. Zkrátka, jest to zradlo, pro nás všechny. V duchu tisknu pravici všem a volám jim opět — na shledanou!

ZA PANÍ MARIÍ HOUSKOVOU.

Poznala jsem pí. Marii Houškovou brzo po příchodu do rodniny její do Omahy — před 28 roky. Paní ona byla dobrou zpěvačkou, ovládala krásným melodickým hlasem a zároveň byla dobrou milá společnice. Žpívaly jsme spolu několik roků; stýkaly jsme se téměř každý týden, a věru, že jsem měla příležitost poznati povahu této dobré ženy-matky, kteráž nikdy žádnému vědomě neublížila. Ve své domácnosti a v obchodě byla pravou rukou svému manželi, pomáhala v obchodě stále, po celou dobu, co její řídil. Zkrátka byla velice starostlivou, jak mačičkou, tak též i matkou, neboť rodinu vychovávala vzornou a sive jednoho syna, a čtyři deery, z nichž jsou dvě nejmladší učitelkai.

Žel, že této dobré, přínalivé ženě nebylo dopřáno se dostatečně těšiti z ovoce jejího přičinění, neboť po vadání se obchodu stále churavěla a posledně dobu mácha,

trpěla, až konečně smrt jí z utrpe ní onoho vysvobodila. Však manžel její, jakož i et. deery, třeba již dospěle ztrácel v ní nenahráditelnou bytost a manžel družku svého života. Celé etné rodině Houškové, platí moje nejlhubší soustrasf.

A. Kulíková, South Omaha, 25. června 1917. — Smutná povinnost uvedla mnohé z nás do Národní síně v neděli o 1. hod. odpoledne, bychom posledně pohledly v tvář zemřelé pí. Boženy Patounové. O jak zářalí nás mňhava, nejasná přičina podobného činu; ani nechce jiti na mysl hrozná skutečnost, že ta sežloutlá zmenšená tvář mladistvé ženy, již jsem tak dobře znala, vždy s tím smutným výrazem ve tváři, jenž dojmal, má být uložena k odpočinku, kde vlastně tolik povinnosti jí váže ku dvěma rozdílným klučím, kteří ve svém tak útlém mládí nechápou v celém dosahu ztrátu největší a "nejdražší, ztrátu "maminky" a vinou svého vlastního nerozvážného "otec"! Hrozný osud mrtvé "matky" vkrádal se bolestně v srdce všech přítomných; otužili tatičí rodin dopřávali při pohledu na dva opůstěné sirotky volný proud slzám, maně zalděla mysl na zpět do minulosti, před 30 lety, kdy nám učitel p. Líkář (Ústřední Matice Školská v Jihlavě) přednášel o koraním rakauském princí Radolffu, jenž na honě v Tyrolsku měl na dostřel kamzíci a mládčata, kupiel se kol své matky vyvolala v něm odpor, že zbraně ku střelbě nepoužil a zapomeny, že není sám, promluvil. "Nebojte se, kamzíčata, nezatřel matku vám! Nechej, byste osiřela — vždyť já také matku mám!" Stávají se však věci, kdy človek ztrácel moe nad sebou a vůbec tehdy je-li podnětován zlými lidmi, kteří jediný cíl mají — kváti lidí dohromady a přehází to ke koncům, že v klidném rozpoložení myslí nevime, kam tu akurtnost seřadí; máme a klademe si samy sobě otázky, jsme-li tobe schopny. Muž zemřelě bez obředu a rozmyslu střelil po své oběti, jež držela dítko v náručí. Přehla jako divá z domu — eo vse se dělo v její duši, v těle, než padla na tvář na chodníku, za šeré noči, než podlehla vykřevnutí do hrudníku! Padla osamocená, jako níkým nemilovaná! A přece jsou zde rodiče, bratři, sestry, kteří nesou těžko osud nebohého a kteří meškají v blízkosti domu neštěstí; je vidět, že stejně osud nedává každému umírat. Někde okamžiky by možno-li se za ženu nebo větší prodoužily a ztráta mléčho rve přímo srdce naše; někde nemohou se opětně pomoci, až ten nepohlodný, aneb zámožnější strýček zmizí z jejího života a věru dobře pro nás, že zastřena je rolničou patř hodina a všechny ty věci, i z maně si přijíti pro každého. Smet je přechod ze života do věcu, a jistoty a žádný člověk si nemá o svojoivat práva — změnu onu na jiném provádět. Slovem, človek nikdy nemá zlovcem vzrůst! — Soudnictví vždy hledí dáti zadosť právu, záleží na výpovědi svědků, aby trapná záležitost došla konce; stávají se okolnosti, že chytré obhajoby známých řečníků, advokátů "vysekaly" obžalovaného. Budeme viděti a čísti dohru ze soudní síně, jež pro nás Čechy je opětně trapnou, ač "humanita" nás uel býti shovívavými; vychybje evangelický člonek "Zab za zub" — "Oko za oko", jí přicházím k tomu celkovému nřhledu, že lidé mají každý se sebou co dělat, svoji domácnost si řídit i se klepky, mrazotou vnašet do svých rodin. Svědomí často se v nás ozývá, neomlouvejme sebe sobě neuklidňujme se, nenlí to v nás v pořádku; hlodně se stát spravedlivě poetivými, odstýněni lidmi, abychom nezaušli přhlížeti takovému rodinnému neštěstí.

Čtená přítelkyně! Vřelý dik za dopis a zároveň za gratulaci! Jest věru bolestné, že člověk se nedo vede věce odvídati a nechává se umášeti všán bezé vášho uvěřavání. Kdyby lidé více samostatně přemýšleli, neměli by nikdy na ně nějaké vliv osob škodlivých, a bylo by mezi námi více důvěry a pochopení. Přijďte srdečně pozdrav od — Pořadatelky.

Lena Misková, Omahs, 27. června 1917. — Čtená paní pořadatelko a ženičky "Ž. H." — Šlšuji stále, že budu psati, ale

myšlénky má jsou kdes! Ovšem, za nynější smutné doby myslím, že nejsem jediná, a zvláště mymatky hledíme s obavou do budoucnosti. U nás v Omaze je všude vidět činnost ve všem, co je užitečné, prospěšné naší zemi. Ženy se vyučují a připravují a podle možnosti přispívají. Česká vojenská liga žen vytvořila několik oddělení. U pí. Stěničkové kroužek žen s nadesetím pletou sventry pro námořníky. Je to dostatečně významná práca pro české ženy, neboť zkušené v tom oboru mohou plésti sventry a puněochy. Druhé oddělení je "Vyučovací kurs ošetrovatelek" Amerického Červeného kříže pro první pomoe nemocným a raněným, jež vyučuje do kterka Olga Štastná. Kurs započal se 20 paními a dívkami, které velmi dobře pochopily a uznaly svou vzdělání užitečné vědy každé ženě, která se jim naskytla, za pomoci dobré učitelky, naší do kterky. Ošetrování nemocných je umění, tak aby se nemocnímu přisnělo v pohodlí a spokojenosti. — Lékařské rozkazy by byly přesně a svědomitě vyplněny pro dobro nemocného. Doufám, že později se jich více přihlíší, až se započne jiné oddělení vyučovát. V minulém týdnu ve vyšší škole bylo vyneováno nové methodě, jak nakládat a sušit zeleninu pod řízením paní Rivotové, asistentky sl. Long a Provazníkové z hospodářské školy v Lincoln. Zapsala jsem se též na předněty, o které jsem se zajímala. Naše třída pozůstává z 50 žen, vesměs z předních dam — lékařky, obchodnice, farměrky až někde z ženy, se zájmem sledovaly pozorně. Praveva lo se vždy společně, dvě a dvě, a každá pro svůj zájem, jak nakládat krásně v pořádku sekonalo, tak aby vedle v místnosti, kde žijeme se připravovali k poslednímu zkoušicím, herušily. Zeleniny jako fazole, spargl, špenát, ředvěk, turkev, červená řepa a rajčata, dobře se očistila a buď v páře nebo jistou dobu vařila a okamžitě pak vnořila do studené vody, až probledla. Pak se naplnily selenice, přidala sol a variel vodou polila, ale však dorela; pak se poměří selenice do variel vody, tak aby byly dva centy pod vodou a jistou dobu se varily. Tento návod mě přý predejit, jak se často stává, že naloženo vše vypadá pěkně, a je při otevení počitmo zápachají kyselou příchutí (flat sour), zvláště u fazol, zeleného hrášku a sladké korny. Zkusila jsem tento návod jít domu při nakládání gumanasu s dobrým úspěchem. — Jiný návod je nakládání za studena rodlí packy. Angrest se očistí, naplní selenice asi dva centy od hrda a naplní čistou studenou vodou a pevně uzavře a do travěho studeného místa uschová. Po-plant se nakládá tím samým způsobem, jen že se neoupálí, pouze pokrájí. A pokračuje tím samým způsobem. Pakli ale se o pie plant tu neví, zdali je čerstvě řezaný, je lepe pokrajéný vnoř do vody na několik hodin, než se jim naplní selenice. Třetí návod su šit zeleninu jako — spargl, celer, urkev, petržel a podobné; vše se na tenké listky pokrájí — ovšem oščené — na dřevěné táčce jedle vodě druhého kladu a při elektrickém výžiti suši. Na faruších přý molou si zhotoviti dřevěný, jako mlýnské kolo se čtyřmi lukpaticami a připevni ku gasolinovému motoru. Sušená zelenina se pak ukládá do pytlíka v suchém místě. Poznamenala jsem paní Rivotové, že sušené zeleniny jsou poznala v Evropě, při návštěvě již před 22 lety. Tam sušili a leuitu v peci, když se upekl chleba. A v obchodě jsem viděla velké zásohy sušené zeleniny — je, s tím rozdílem, že bylo vše krájeno na nudličky. Sušení výžrem mať prý sušení slunce nebo horkým vzduchem se ztrácl. Pak byly dávány různě zkušene návody a kladeuy otázky. Jestna farmerka dsla na vydok, jak dorela dobře nakládat slatkou kornu již po mnoho roků. Vezme se klas, když je v stavu, mezi mlékem a těstem. Klas se dájí do nádoby naplněné studenou vodou, aby byly potpuené, když přijde vše do varu — varí se patnáct minut. Když další blasy se již pak vnoř do té samé velké vody a pět přijdou do varu, varí se jen deset minut. Uvařené kornu se ponoří do studené vody a hned vynvá a ostrým nozem se chrájí s klasu. Na 4 piony-kráté kornu

i pintu soli, vše se dobře promísí, a napakuje do 3 gall. hrneů. Lák se udělá sám, neh korna musí býti asi na dva centy lákem pokryta; pakli by nebyla lákem kryta, musí se udělat slaná voda a přilít na kornu. Vše se pokryje talířem a obváže a uklidí do chladného místa. Když se potřebuje, částka poleje se studenou vodou a když má přijít do varu, voda se sjele a upraví se tak jak obvyčene. — Jedna z dam žádala návod na koprové kyselé okurky; pravila, že prý její pan manžel jí o to požádal. Ona prý dělá moe dobré sladkosti, ale tu prý časem též neškodí nějaké té kyselosti v tom manželském ráji. Byly podávány různé pokyny, ale všimla jsem si, že paní té se nezamýovaly, neb jsem z dřívějších pokynů sezuala, že je výtečnou kuchařkou. Právím moe sousedce, sl. Bolenové, že vím dobrý návod, aby ale něčeho neřikala. Sořva dokončím, oznamuje, že prý vím o dobrém návodu, že si je toho jistá, ježto prý již zkoušela doma, jak připravovat špenát dle mého návodu. Tak jsem návod můj podala. Byla jsem tázána několika dámami, že prý neznají koprú; upozorňua jsem je tedy, aby důvěřovaly svému obchodníkovi, ten že jim kopr zaopatrí a pak že kopr sezaují. — Vážím si těchto dam, že se o vše, kterou neznají zajímal, neb jsem jista, že tyto dámy znají opět mnoho věcí, které já neznám. Po dobu vyučování seznámila jsem se s mnoha dámami a vytvořila užky kroužek se slibem, že je jisté navštívím v jejich letním bytí u Carter Lake. Když již jsem byla tak nadadena, zašla jsem si do školy Komenského, kam jsem též já chodila do školy, jen že za mě doba byla to budova dřevěná, dvoutřetová a pouze o dvou světnících. Bývala to "Hartmanova" škola. Co to bylo radostí, když jsem na sebe houkávala, tak abychom se neztratili mezi listkovými keři. Ovšem, po ulici nás to netěšilo, my raději jak večerky proflezály a při tom oříšky loskaly. Co tak chodím a vzpomínám na mé dítky, jak jsem je sem též vodovala a nebylo týden, abych vynechala návštěvu školní. Hledím obrázky, které jsem přivezla z Prahy a darovala škole Komenského. Poznala jsem okamžitě jednu učitelku mého syna Roberta, z druhé třídy, sl. Myersonovú. Ukázala jsem jí podobiznu synovu a ona byla potěšena, neb si jej zapamatovala co pilného žáka. Pak jsem vyhledala sl. Underwoodovou, u které ukončil osmou třídu v tri-náctém roce. Podobiznu mně více nevrátila. Napsala si adresu, ze prý mi bude ode dneška psát a pravila zakum, že při graduaci, si vzal za heslo "Step by Step", a že posud je ho v její třídě používáno. Sděbila mně, že si adeoptovala. Joe Sedláčka, žák z večerní školy, který cu dobrovolněk naruškoval a posílá prý nu dopisy a dícky. Musela jsem jí slíbiti, že mu přište se více sblížime, zvláste v nynější trdné době — až opět se vrátí do školy Komenského. Skoda, že mu nezhývalo času si pohovorit se sl. Svařimovou. Nu, až podruhé. Podívila jsem se, že tak máto rodiči školu svých dítek navštěvuje. Obdržela jsem dopis z východu od syna Roberta, který je ve vojenské důstojnické škole. Piše — registrační listek jsem obdržel. Mista u Midvale Steej Co. Phil., která vyrábí děla pro vládu, jsem se vadal, s podnikatří laskavostí ředitele, kdykoli změnu svůj plán, že mám vždy místo uprázdňené. Škola začala 6. června. Po polní přehlídce jsem byl okamžitě vybrán a povyšén za šikovatele setniuy "A" — jedinký z techniky. Vybral jsem si oddělení signální — bez drátu — a záimá mne to, tak že již nyní znám "Code" a mohu posílat několik vět. Ovíčimo se, jak stavět polní "wireless stations" a telefonní linie, různé techniky; zacházeti s výbušnými látkami a ocelí, když se rozhřeje při zvýšené stěbě. — Jsem zdrav při té velké supernacii! Věru, že má syn špatně předniny, je pravda, ale je to přece změna a jak vřel, při takovém cviku, že nezemel, že hůře pro nás matky. Vhu za své zkušenosti že každým dnem si přejeme, aby vše již bylo urovaño. Co jest již příšlo lidu a život a válka ježto — nepočala. Je pravda, že bujuje za svobody, za samosprávu a za volný vývoj všeho lidu. Douvime v budoucnost, že mnoha krve naš

omladiny nebude prolito! Čtená přítelkyně! Váš dopis, pokud se týče podaných návrhů, je nejen časový, ale eenný a zastíje, že mnohé hospodyřce přijde nanejvýše vhod. Jak byste se všem nám zavděčila, kdybyste častěji "Hlídku" naši navštívila a různými návrhy, ze své bohaté zkušenosti v oboru umění kuchařského, přispěla. Vašemu panu synovi blahopřeji k jeho úspěchu a věru, že plným právem můžete býti nad ním hda. Jest přáním vroučím nás všech, by se poslední věta vašeho dopisu do poslední písmeny splnila a nebylo té drahocenné krve miláček našich přilít profito. Těšle se na brzký příspěvek, trvám v účeti — Pořadatelka.

PRO DOMÁCNOST A HOŠPŮDÁŘSTVÍ.

Omáčka okurková se smetanou k rybám. Ulehejší koflík smetaný, až poně zhoustnou, přidej do ní polévkovou lžíci octa, osol dle chutě a přidej do ní zálibe papírky a zase dobře míchej. Když je to dost husté, přidej k tomu jednu oloupanou na drobno usekanou okurku a předlož k pečené rybě.

Okurkový salát. (Na moravský způsob.) Okurky se namoří před upotřebením adespón na hodinu do čerstvé, studené vody, oloupu se, nakrouhají na kruhátku na tenké listky, dají se na talíř, jiným talířem se salát zatřít a nechá se hodinu státi. Ustálá voda se sjeje, salát se poleje dobrou, hustou kyselou smetanou a dobře promíchá. Takto upravený salát jest velice chutný a stravitelnější, než s olejem a octem.

Osvěžení od pochodu namáhavých a déle trvajících poskytuje studená káva a čaj. Němům tak účinně neháší se žizeň na pochodech, jako několika litry studeného čaje nebo kávy. Totž platí při namáhavé práci polní nebo jiné. Lohovými žizeň se neuhadí, též neposílá, výkonnost nezvyší, nýbrž napopak tělo velmi oslabuje, výkonnost jeho značně zmenšuje a žizeň zvyšuje.

Látky vlněné možno snadno vypratí následovně: Látku namočí se ve studené vodě, mázez se vyper v mýdlové vodě, do které se přidá něco špavku, aby se látka nesrazila. Po vyprání vymácha se v čistě vodě a ponechá při mírném teple pozvolna uschnouti.

Modní svět.

2102 — Šaty pro devítka. — Strih ve 4 velikostech: Na 4, 6, 8 a 10 let staré. Na velikost 6 roků jest zapotřebí 3 yardy, 44-palcové látky.

2090 — Dívenčké šaty ku hrani. — Strih ve 4 velikostech: Na 2, 4, 6 a 8 roků staré. Vyžadují 1 1/2 yardu 27-palcové látky na velikost 6 let.

2130 — Damské šaty po d'omácku. — Strih v 7 velikostech: 34, 36, 38, 40, 42, 44 a 46 palců míry přes prsa. Na velikost 36 palců je potřeba 6 1/2 yardu 36-palcové látky. — Sukně při dolnutí okraje měří asi 2 3/4 yardu.

2122 — Damské šaty v jednom kuse. — Strih v 6 velikostech: 34, 36, 38, 40, 42 a 44 palců míry přes prsa. Cať zapotřebí 8 yardů 36-palcové látky na velikost 36 palc.